

re er fornuftigt. Så må man blot håbe på, at kommunerne rent faktisk gør det. Arbejdspladsfastholdelse er vigtig, og jo længere tid der går, før man tager skridt til forrevalidering, jo sværere er det at få en vellykket revalidering.

Endelig det femte: Forslaget om, at forsikringsselskaberne skal underrette kommunerne, når der udbetales erstatning, virker altså også tilsvarende fornuftigt.

Som man kan høre, er der fuld opbakning fra SF.

Tom Behnke (FP):

Vi havde i sidste folketingssamling flere debatter, hvor jeg egentlig troede, vi var blevet enige om, at det ikke er hensigtsmæssigt, at man i lovforslag, der bliver fremsat i Folketinget, laver bunkebryllupper med vidt forskellige ting. Det er ikke hensigtsmæssigt, at forslaget, som indeholder noget om overflytning af mulighederne for, at man passer sine egne syge børn i eget hjem osv., bliver kædet sammen med virksomheder, der skal betale mere i sygedagpenge osv. Det er to så vidt forskellige ting, der slet ikke har noget med hinanden at gøre, og ministeren er jo ganske udmærket klar over, at her i Folketinget er der forskel på partiernes holdninger til de to spørgsmål. Jeg tror, der er et klart flertal, jeg tror endda, der er enstemmighed om, at man nemt rent lovgivningsmæssigt kan overføre hele spørgsmålet om alvorligt syge børn; jeg tror ikke, der er nogen problemer i det.

Så lister ministeren det andet med ind i forslaget, som i virkeligheden er det største emne. Hvis man læser bemærkningerne, starter ministeren med at tale meget om det her med at passe alvorligt syge børn, og først når man kommer et godt stykke ned i teksten, er der i øvrigt lige pludselig en anden ting, vi også gerne vil have vedtaget, når vi nu er i gang med at vedtage et forslag.

Den måde at lave lovforslag på er ikke hensigtsmæssig, for ministeren tvinger f.eks. Fremskridtspartiet til over en bank at sige nej til forslaget, og det er vi kede af, for vi synes egentlig, det er udmærket, at hele det element, der handler om forældre med alvorligt syge børn, er ganske godt, og det er vi med i, men ministeren tvinger os til samlet at stemme imod forslaget.

Alternativt sker der så det, som der er sket med et hav af forslag i sidste folketingssamling, nemlig at udvalgene bliver nødt til at bede om, at forslagene teknisk bliver splittet op i en a- og

en b-del; igen en masse bureaukrati og administration. Det kunne ministeren lige så godt have gjort ovre i ministeriet, inden det blev forelagt for Folketinget.

Dermed har jeg vist også sagt, at hele den del af forslaget, der handler om, at man vil udvide de arbejdsgiverbetalte sygedagpenge fra 2 uger til 3 uger, er vi naturligvis stærkt imod i Fremskridtspartiet. Det er ikke rimeligt, at man i denne situation igen giver virksomhederne et slag oven i hovedet, og det er slet ikke rimeligt, at Socialdemokratiet og regeringen forsøger at sælge ideen med, at det vil ligesom give de private virksomheder et større incitament til at gøre noget ved arbejdsmiljøet, for den holder ikke. En ganske lille lakmusprøve, jeg prøvede for et øjeblik siden over for fru Inger Bierbaum, viste jo, at der overhovedet ikke er hold i det. Det er jo ikke det, der er grundelsen, men man prøver ligesom på at pakke det ind i lidt glasur og lade, som om det her er et vældigt godt forslag, som der ligger nogle sunde incitamenter i.

Det gør der overhovedet ikke. Det her er ren økonomisk spekulation i, hvordan staten får sit regnskab til at hænge sammen, og intet andet, og vi er ikke med i, at fordi regeringen har nogle finanslove, budgetter og regnskaber, der ikke hænger sammen, skal man prøve at hente pengene disse steder. Det går vi ikke med til. Der er ikke hold i filosofien.

Vi kan ikke støtte den del af lovforslaget, og det er den overvejende del, der handler om alt det med arbejdsgiverne; det kan vi simpelt hen ikke være med til.

Nu har ministeren fremsat sit forslag trods advarslerne, og hvis vi skal være med i den del, der handler om forældres mulighed for at passe deres alvorligt syge børn, må vi have forslaget delt op i to, og det vil vi så stille forslag om i udvalget, sådan at vi kan vise, at den del af forslaget er vi positive over for; resten stemmer vi selvfølgelig imod.

Bruno Jerup (EL):

Nu er ministeren oppe på 84 mandater, og så er det måske lidt interessant, hvad Enhedslisten mener om det her spørgsmål.

Jeg vil sige, at forslaget, som betyder, at spørgsmålet om dagpenge til forældre til alvorligt syge børn flyttes fra bistandsloven og til dagpengeloven, har vi ikke de store indvendinger imod. Det er nok principielt ligegyldigt, om reglerne om dagpenge til forældre til alvorligt